

Ալեյի Կորոնել-Կամիտան
(Հիմնված է իրական պատմության վրա)

Այս պատմությունը տեղի է ունեցել Ֆիլիպիններում:

Երբ Մարիուսը քայլում էր դեպի իր տուն, լսում էր, որ մարդիկ խոսում են ներսում: Նա նայեց պատուհանից ներս: **Հետաքրքիր է, ով է այստեղ**, - մտածեց նա: Նրա մայրն աշխատում էր այլ երկրում, ուստի սովորաբար տանը միայն նա և Լուլան էին (տատիկը):

Նա բացեց դուռը: Նրա բոլոր ընկերներն այնտեղ էին:

«Անակնկալ», - ասացին նրանք:

«Մենք ցանկանում էինք շնորհավորել քեզ և այն մեղալը, որը դուք ստացել ես ձեր թեքվանդոյի մրցություն», - ասաց Խոսեն՝ Մարիուսի լավագույն ընկերը:

«Ես հպարտանում եմ քեզնով»: Լուլան ամուր գրկեց Մարիուսին: «Մայրիկդ զանգահարել է: Վստահ եմ, որ նա կցանկանա ամեն ինչ լսել քո մեղալի մասին»:

Երբ Մարիուսը ավարտեց մայրիկի հետ խոսակցությունը, նա և իր ընկերները վայելեցին

երեկույթը: Նրանք զվարճացան՝ խոսելով և ուտելով Լուլայի համեղ ուտելիքները:

«Ուզում ես վաղը ինձ հետ բուլինգի գնալ»: Հարցրեց Խոսեն գնալուց առաջ:

«Այո»: Ասաց Մարիուսը: Այդ գիշեր քնելուց առաջ Մարիուսը աղոթեց: «Երկնային Հայր, շնորհակալ եմ քեզ՝ ինձ նման հիանալի ընկերներ և ընտանիք տալու համար: Խնդրում եմ, օրհնիր մայրիկիս, քանի դեռ նա շատ հեռու է: Եվ խնդրում եմ, օրհնիր ինձ, որ վաղը Խոսեի

հետ զվարճանամ բուլինգ խաղալով»:

Բայց հաջորդ օրը Մարիուսը չհասցրեց բուլինգի գնալ: Ուժեղ անձրև եկավ, և բոլորը ստիպված մնացին տանը: Մարիուսը նստած էր տանը և լսում էր տանիքին թափվող անձրևի ձայնը: Նա ցանկանում էր, որ կարողանար տեսնել Խոսեին:

Երեք օր շարունակ անձրև էր գալիս: Փողոցները ողողված էին ջրով: Մարիուսի հարևանությամբ որոշ տներ նույնպես հեղեղվել են Ավելի ուշ Մարիուսը Լուլային գտավ խոհանոցում: Նա ինչ-որ բան էր պատրաստում և անուշ հոտ էր գալիս:

«Ի՞նչ ես եփում», - հարցրեց նա: «Ես մտուղ եմ պատրաստում մեր ձխի որոշ ընտանիքների համար», - ասաց նա: «Նրանք տները լցվել են ջրով, ուստի եպիսկոպոսը խնդրեց ինձ օգնել»:

Մարիուսը մտածեց Խոսեի մասին: «Կարո՞ղ ենք ուտելիք պատրաստել Խոսեի ընտանիքի

համար: Գուցե նրանք նույնպես օգնության կարիք ունեն»:

«Դա լավ միտք է», - ասաց Լուլան:

Մարիուսը մի քիչ բրինձ ու տապակած ձու պատրաստեց Խոսեի և նրա ընտանիքի համար: Հետո նա օգնեց Լուլային հավաքել սնունդը:

Վերջապես անձրևը դադարեց: Մարիուսն ու Լուլան դուրս եկան փողոց՝ սնունդը հասցնելու համար: Ջուրը հասնում էր մինչև Մարիուսի ծնկները:

Նրանք գտան Խոսեին և նրա ընտանիքին՝ իրենց տան դիմաց կանգնած: Խոսեն լաց էր լինում:

Մարիուսը գրկեց ընկերոջը: «Ցավում եմ, որ ձեր տունը լցվել է ջրով», - ասաց նա: «Հիսուսը սիրում է քեզ: Մենք նույնպես սիրում ենք քեզ»:

Մարիուսն ու Խոսեն միասին օգնեցին մաքրել Խոսեի տան ցեխոտ իրերը: Աշխատելիս Մարիուսը երգում էր «Աստծո զավակն եմ» երգը: Երբ նրանք ընդմիջեցին, Մարիուսը

Խոսեին տվեց իր պատրաստած ուտելիքը:

«Շնորհակալ եմ ընտանիքիս օգնելու համար», - ասաց Խոսեն: «Եվ շնորհակալություն մենդի համար: Շատ համեղ է»:

«Խնդրեմ», - ասաց Մարիուսը: «Կարծում ես, կարո՞ղ ես ինձ ավելին պատմել Հիսուսի մասին: Իսկ այն երգը, որ դու երգում էիր»:

«Իհա՛րկե», - Ասաց Մարիուսը: «Կցանկանայի՞ր կիրակի օրը ինձ հետ գալ եկեղեցի: Ես այնտեղ եմ սովորել Հիսուս Քրիստոսի մասին: Մենք նաև կարող ենք միասին երգել

«Լավ», - ասաց Խոսեն: Մարիուսը ջերմ զգացողություններ ունեցավ: Նա ուրախ էր, որ կարող էր օգնել Խոսեին և նրա ընտանիքին: Եվ նա ուրախ էր, որ կարող էր նաև կիսվել ավետարանով: ●

Խոսեի օգնությունը

ՄԻՐՈՎ

ՈՂՈՂՎԱԾ

